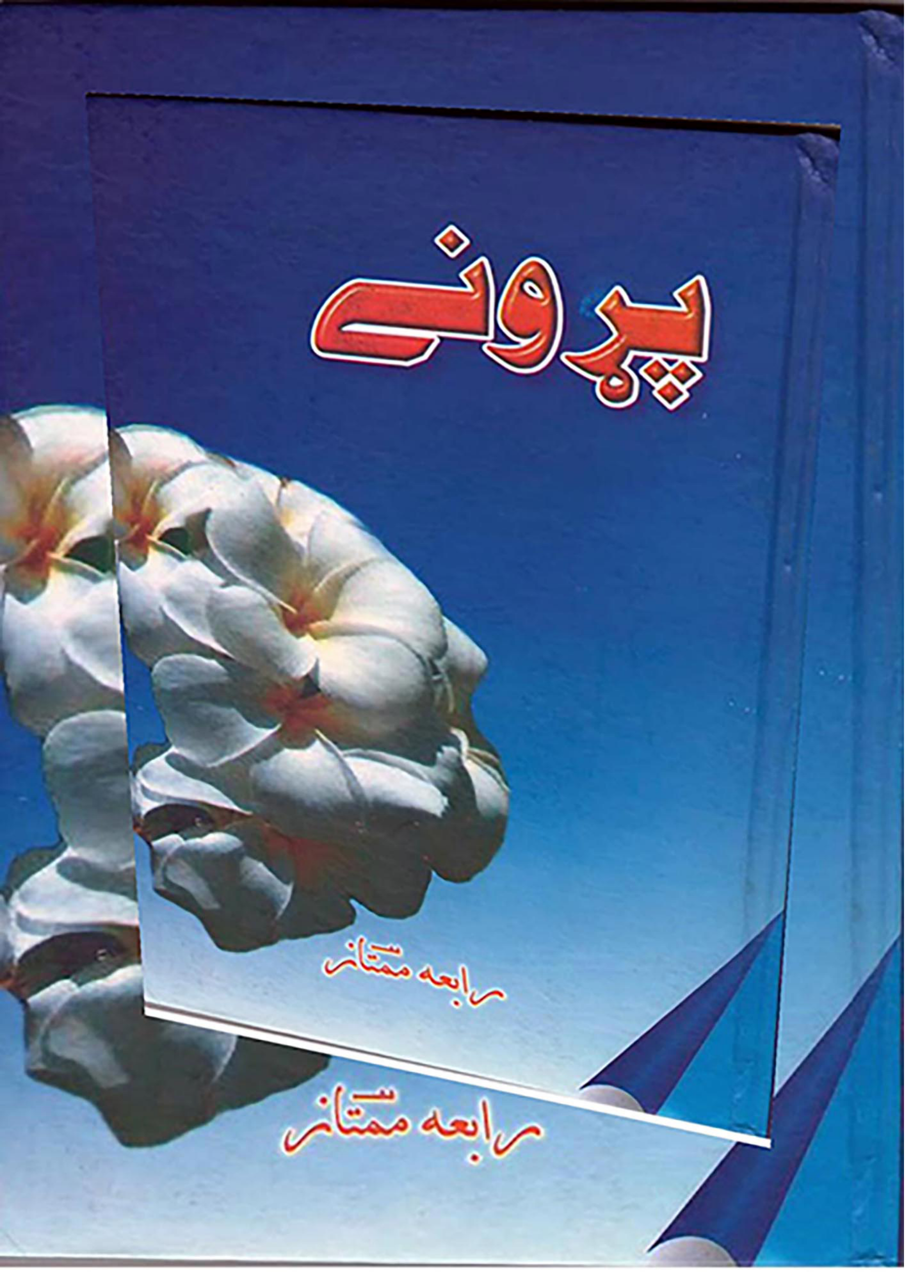

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

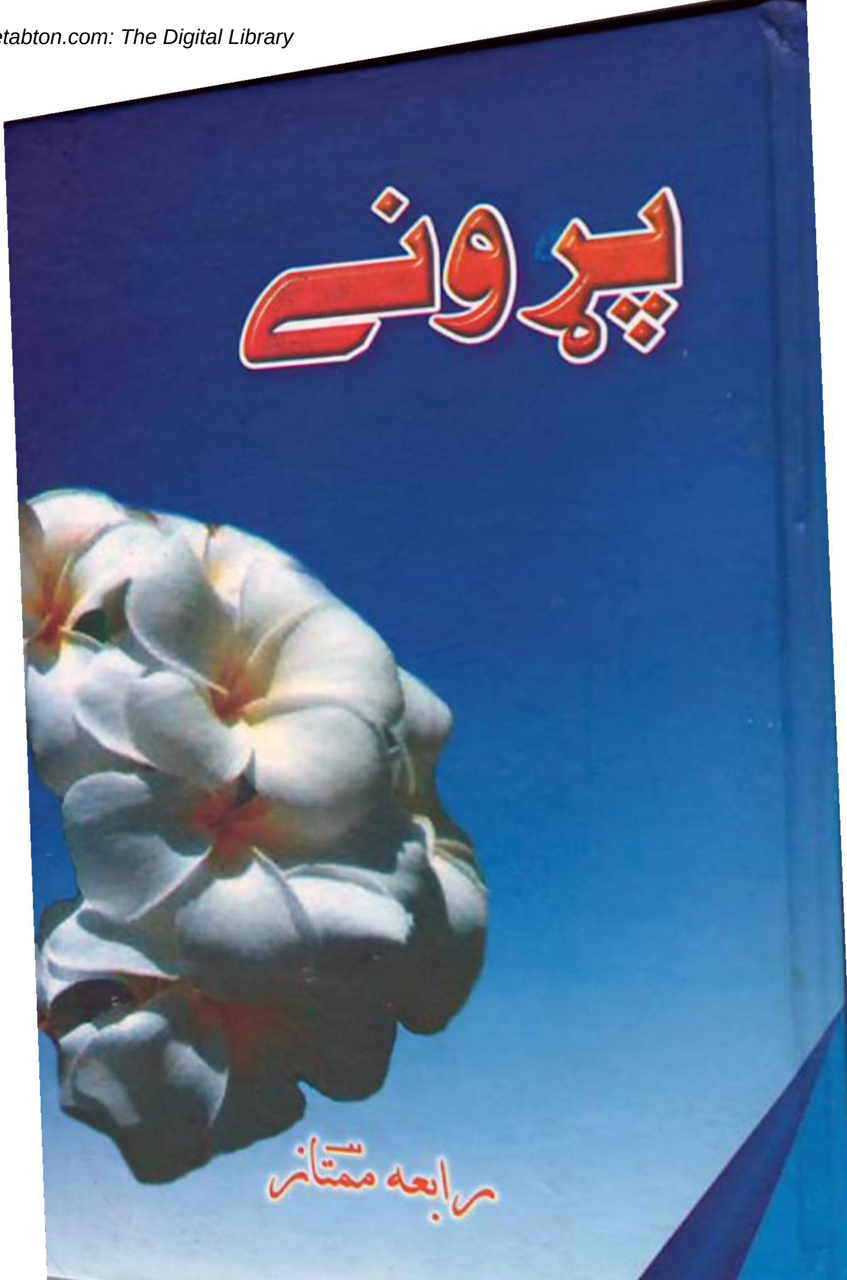

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پرونې

ليکواله ———— رابعه ممتاز

د چاپ کال ———— ۲۰۰۴ء

پرېس ———— جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ———— محمد رسول پښتو اکيډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼاګانو ترجمانه
دَ پړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتھکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونے

په جنازه مې سپين پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مينې قاتل کړئ سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامۍ داغ به راپورې کړي تا
پام چې پړونې له مې لاس راؤنهٔ ړي

کله مې تور کله مې سپين پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک	مخ
۱	پېږونې — عبدالله جان مغموم	۹
۲	منته — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځم د مدينې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)	۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دیډ نونه څومره کړې (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	د خپل کلي نصر کورونه (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	څڅې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بنې دېرې روبندې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت پهٔ وېرې (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

۴۵	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلي نهٔ د سیلۍ قیصې	19
۴۶	ځېل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۲۰
۴۸	قسمت (نظم)	۲۱
۵۰	خیالونه وسوسې (نظم)	۲۲
۵۳	تاله به لالیه په لېمو درشم (غزل)	۲۳
۵۴	کور د بېلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۲۴
۵۶	د ګلو لخته	۲۵
۵۷	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۲۶
۵۸	دور (نظم)	۲۷
۶۰	زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کانې نه څو جوړ نهٔ دے	۲۸
۶۱	ستا د مینې د درېو ټیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۲۹
۶۲	د رخت ورځ (نظم)	۳۰
۶۳	ستا مینه مې پکار ده نور مې هېڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۳۱
۶۴	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۳۲
۶۶	په هر څهٔ به تېرېږي د نیک خوا کمے دې نهٔ وي	۳۳
۶۷	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۳۴
۶۸	ځېل ځېلوان (نظم)	۳۵
۷۰	لوپټه	۳۶
۷۱	خط	۳۷
۷۲	د ژوند جونګړه کښې وېرېږ مه زړهٔ (غزل)	۳۸
۷۴	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۳۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	خټي خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښي د پرګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښي نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه اوږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راوا وړي (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه درو غښته شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لور (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښي تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوې نهٔ ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په څپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوندون په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائې کښې کښېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې د هرچا نه زهٔ پټوو مه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دې خبرې نه انکار نۀ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړوني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوي استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړوني" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سا تلې شوې دې. د مثال په طوره دا شعرونه به ئې واخلو.

ـه چې لوړ د دېوال ته خپښ ئې نو ښکارېږي به د لرې
په دې پېښتو دېوالونو د راز خبرې نه شي

یا

ـه د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روښي
کهٔ خړ وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتني کلچر یو اهم جُز دې او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال د پره خیال ساتلې دې او زما په خیال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دې. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړې دې چې د پروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي. چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورې دي.

زما په خیال چې د "پروني" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم.

۱ـ ـه دا مهٔ وایه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې بنه دے
زړه مې او ښکو سره مل کړم
محدود نه به زړه څه کړم
چې زړه یم پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو د شر نکامې اورې
د سکو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسیږي

۴ - ما په کودر ډک منګې بیا کښېښو دو
ستا د شملې ولې راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې
د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې
څنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار
ګنړم - لکه " لوېته " "پښتون" " قسمت "
د څېن کلي څې کورونه او داسې نور د هر نظمونه چې
ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه
ممتاز دویم کتاب " پرهوڼ " ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د څېن دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " د هر

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ۔

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منندنه

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنی" چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوښېدې به زما دَ کتاب سره
دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښندو ډېره منندنه
کوم چې رونړو عموماً او خوښندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاپ
چاپ کوم چې رونړه خوښېدې به دَ "پړوني" سره هم دومره
مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه.
او زهٔ به د دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې دَ
خوښندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب
کښې زما زیاته شاعري دَ خوښندو میانو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کثیر شمېر کښې خوښندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعر
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي. خو ما دې رونړو ته دا دلیل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زیات مقصد له اهمیت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زیات خیال نهٔ وُ ورکړے. کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دلیل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې ځل د"پرونې" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خیال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګیله به ورکه شي "پرونے" هم زما دَ غزلونو او نظمونو مجموعه ده. په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور. نغرے او جارګې دي. او یا مې لُور، خور، مور او زامن دي. په اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائیلي یا کنځلي دي. خو ستائنه په کښې زیاته او غندنه په کښې کمه ده.

ما په خپله شاعرۍ کښې مینې له اهمیت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښور ګوهر یو نظم دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنیا مینه مینه شي" چې د مینې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مینې دا پېغام ځائے اونیسي.

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به د"پرونې" سره هم دومره مینه اوکړي لکه چې د"سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم ـ انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کور يې تاوېږم لـه تا
خانه کعبه يې زارېږم له تا

د الله کور ارمان مې ته وې
او د خونړ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

د الله کور سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

د الله کور عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم به تا
د الله کور ئې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بيا بيا

چې هر چېکر کښېږي ځارېږم له تا
د الله کور ئې تاوېږم له تا

بنار د مکې به هېرومه څنګه
دا باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کور ئې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکاري زړهٔ مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمع تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زهٔ خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وُم
هر غم نه زهٔ خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي ﷺ دربار کښې لږ ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې ځم ددې چينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

ما وې چې نبي ﷺ به د زړه حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکليا يمه
زړه مې ډېر خوګېږي چې زه ځم پاکې روضې نه نن
ځم د مدينې نه نن

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پېدا ئې
ته خوا هش د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نېک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریشتیاء چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لورئې نو رحمت ئې
که ته خورئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکيداره
دَ بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

دَ انسانانو په تخليق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور ډېر آباديږي
مال او سر دې که زاريږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور ګل و ګلزار شي
چې ستا په کښې روزګار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېره وي سته
خو نېول کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه سامبېږ وي
که هر څومره په تا دېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره — د دنيا د هر پېغور ره
هسې ولې وار خطا ئې — په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شو مه
د الاختګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بڼکا سبا کتو لـــه ستلی
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ککو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظو نه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا به دې خبر و زهٔ پوې نهٔ شوم
په تښته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې دیو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي دیوالونه څومره خوند کړي

زموږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم ته زما يې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د ژړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چېل ژړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی ییک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په ژړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز ژړګے مې په سلګو اوده شو
خُکه درزارے یُې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچیل کلي خر کورونه

نن مې بیا په زړه وربږي ، دچیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه برکوز مالتونه

'' دبر دامان په څوا کېنې ، مونږه لوبې به کولې
نه په مونږ دچا آواز وه ، نه زمونږ په چا څڅ کار وه

مور وپلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائے ئې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که ښاړه

هریو کورکښې به ماما وه ، هریو کورکښې به ببو وه
داټول کلے یو کور وه ، داټول کلے رور اوخور وه

که به چا کره ښادي وه ، دټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هریو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یابه بل څه مسئله وه
مشران به ټول را ټول شو ، دهغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوې به ئې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به په زر او شوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به ئې کلي کښې خپل نوه
دجرې ټپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے او بے پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پیان او که شملې وي ، میلمستیا دې ددهٔ اوشي

کله کله به مې بېلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے دسفر دے

بندوبست ده وډې اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څه توده کړئ
ګوري او بے پاتې نهٔ شي ، زموږ کلے به ئې خوښ نشي

نهٔ کوربه خفه کېدلو ، نهٔ مېلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، دخلوص نه ډک الفت وه

ږې بیا به زړهٔ وریږي
دخپل کلي څړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړکوروڼه وران شول

څهٔ ښکلي شوي څړکوروڼه ، د ښځو خېښتو برجونه
آ کچه لارې پخې شوې ، د هر چا بیلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو د پر کاروته ، د هر چا شو بیل کوروته

نهٔ د دوړ خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور خبره عزت شته
په نفرت هر چا سته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا خنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز د رسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کوروته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ ځکه ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج یې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

31

ستا د مينې مشال لاس كښې
په تيرو كښې يم روانه

تا به كوم ځائ كښې پيدا كړم
اے زما خوږه جانانه

خدائ د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نهٔ يې

زهٔ به تا له خدايه غواړم
اے زما ياره نادانه

د حبونکړې لوږې بنهٔ دے
زهٔ يې اوښكو سره ملکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلې یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګُله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړګی د تسلی دپاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړهٔ زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا دَ را تلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے تول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نهٔ غواړم بیا رهبار یاندې جرګې شي

زهٔ جواب درلېږې نکړم ، ځانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې ځورکې مې ګېلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژې نو ښکارېږې تې به دلړې
پهٔ دې چیتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۵

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لېسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونو دې فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته حذائیکو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا څو ځناور دي ته به وې هم و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یوشي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یوشي

هلته کښې به ته او زه دیو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د حسو نګړې لوږې بنه دے
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څـهٔ کړم
چې زهٔ يم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصيب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګيله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې هر وختې ډوبېږي
هیڅ علاج يې نهٔ ښکارېږي

دې خپل ژوند ته يم حیرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تېرېږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
دباران پهٔ شانې ژاړم

دغمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کښتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان توله دنیا چاپېر کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله ن جا مغموم نه د تمغهٔ امتیاز په اخستو د عقیدت پېرزوئنې ـــ (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته په کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
ته د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځای کښې ته نن یادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زه غازي، شعیب ته ګورم
خوشحالي نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته پهٔ سجده شم

ټول غمونه رانه هېر شي
پهٔ الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصيب کړه
اے زما د ژوند ملګريه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټيکريه

خوېندو روڼو او بچو ته
دا اعزاز دې مبارک شه

تهٔ لائق د دې اعزاز وې
دا امتياز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سېلۍ قیصې
ما ته به ته نهٔ کړې اې اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته پګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پردې قیصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دې اې لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلې به مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دې سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوندي وو د هغه وعدهٔ رښتیا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو پهٔ لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ډکرښو ځان له
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ه
په تندی کښې محراب هم وي

توکل په الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

په دې تکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پیغله چې ډېره موده دیؤ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا پهٔ نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه ګوډی اول بدل شومه

اُوسوَزه قسمت دلونو اُوسوزه
څنګه رنګ پهٔ رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پښه لوګے پښه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب پهٔ اورجل بیل شومه

تخت او بخت خو دواړه دخدائے لاس کښې دي
سترے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زه لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زه واده خوښه کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانده شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خو چې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رورشته نه مې خور شته

خوښدي روښه مې جدا دي
هغوی ټول د بل بل چا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوب نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدایګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دعا کوم

---★---

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټاله به لالیه په یمو درشم
ټاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښتوړې ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ماته ښخوانځه خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په کیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړوني کښي راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

ټاسره ممتاز چې وعده کړې ده
ټاله به د غنو په چیو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خو رشه دا ئ څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رڼا راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

ستا زما خبرې دې اورې راوړي
ویمه چې رېبار دې حصاربږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ ګیلو څوک خوشحالیږي نه

ما سم د ماښامه اوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکاریږي نه

کله وے درحم او کله نهٔ درحم
ښهٔ شوه چې ممتاز لېونی کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لختــه

پهٔ لاره چې تــوله ريـــبــږې کنـــه
پښغله يواځې دَه وبـــېرېږي کنـــه

حيا نه ده کې سترګې ســـنهٔ او چتـــئ
مزې ته ګوري چې شرمـــېږي کنـــه

د تور اُوربل ګلان يې پټ کړهٔ   دو رو
د روينو خوز دَه بدنامـــېږي کنـــه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه کـــه
دَ ګلو لختــه دَه ماتـــــېږي کنـــه

پروني يې تاؤ کړو له ځان نه ممتـــان
ګلی دَه پاسنــو کښې پټېږي کنه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وایې راته اووایه په ډاګه ن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار دې ځان په دې باندې لر پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جبر کو خبرې مکوه

او وایه په ډاګه ن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د پښو سو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نښه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سترګو د اوښکو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا کې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شی
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې ذره تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې ذره خفه شو دګیلې نه پس ګیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل ټبر کښې په ډاډه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے دغونښې څهٔ دکانې نه خوجوړنهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وایې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تورنهٔ دے

کله چې مې یاد شې تر مې اوښکې مې له سترګو څې
ما به په دې پوې کړې ستا په مینه کښې خواورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جائز دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خو بست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته گورم، ستا په کتو به دوی پوهېږي
ځان ترې ټوموڼه بختور دي، درته گوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېر شي ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خېراتونه
ښه گزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانه وه په واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه دا ده وم
که به کور کړ به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګې راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نیولې وه په مینه
څومره ښکلې مازیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به ځاې په اوربل کېنې یا جوړوم به ترینه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تيږې خورېږي

ستا په طمعه يمه ناسته
شپه به څهٔ رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نهٔ شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدايږګو څهٔ چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس يو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظ نه شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس ووس خپل وطن ته راشه
زړه مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه به تېرېږي - د نېک خوا کښې دې نه وي
چې ذره دې پرې رغېږي - د اشنا کښې دې نه وي

دا کور دې اے جانيه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوڅېږې - د دنيا کښې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کښې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه دا سې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - دَ برېښنا کښې دې نه وي

ما مه پرېږده يواځې انديښنې را نه چاپېر شي
هر څوک که خالق د پر وي - خو بس ستا کښې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پر وڼې بدنام مه شه
که ځوانه که زړه وي - دَ حيا کښې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نۀ پوهېږم

تۀ پۀ کومه ډډه لاړې
زۀ پۀ تا پسې ګرځېږم

ما پۀ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مينه اُور دے سُور انګار دے
زۀ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم کلونو تۀ پۀ طمعه
دچمن مې ابيارې کړه

ګل زما نصيب کښې نشته
زۀ پۀ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

راځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګے خو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا وي په يو بل پسې بيا روستو توبه څهٔ
په ژوند به ټول يو ځائے شو دېدنونه به ښهٔ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وي زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبر چې زما د پاره مرګ وهٔ
زما پوهې ګيله ده نو رجنګونه به په نهٔ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائې شو دیو یل سره په مینه
ګیلې مانې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار په کار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیې ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به څنګه ښه مثل وُه
روبهٔ په ډانګ بېلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حيا يوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې يې
چې سر دې پټ وي د ورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

د لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر يې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حيا دې ستا په خټه کښې اخلې وي بس
په دې خويونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو خښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ماته دې په خط کښې خدائې خبر چې څه ليکلي دي
هيڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ويلي دي

که دا دې وي ليکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصيحتونه زه پلو پورې ټول اوتړم
ته چې راپه ياد شې ټول مې هغه وخت شيندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانيه کړې بل ځائې اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېرې بيا رانشي
تا پسې ممتاز ډېر په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جوشگره کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان گریوان شلیدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې خوارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانــوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په مستانو هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټې
چې رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه خلق

کینه ورد ي ذور ورد ي ښه خلق
ډیر په کبر په غرور دي ښه خلق

چې په وینو د انسان هم نه مړیږي
په دنیا کښې ښناور دي ښه خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
کوره څومره بختور دي ښه خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښه خلق

ممتاز نن ورته پخپله ئې بخلا کړه
چې له تا نه مرور دي ښه خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ څکه میګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

د خپل اوربل دا پیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوګند ونه خوږې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړهٔ کښې شکونه شته دے

تهٔ چې پکښې نهٔ يې اشنا زهٔ پهٔ خلقو څهٔ کوم
سترګې مې ړندې شه زهٔ پهٔ دغو سترګو څهٔ کوم

ټوله شپه پهٔ طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زهٔ پهٔ دغه راتلو څهٔ کوم

زړهٔ نه زړهٔ ته لاروي ټول عالم راته هم دا وائي
تا پهٔ لار کښې پرېښوم زهٔ د زړهٔ پهٔ لارو څهٔ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جگره
اے زما د زړه کي سره

اے زما دَ سترګو تو ره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولیده

تصوّر کښې مې لویو لے
په څنګل به مې کړې ځو لې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو
ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکورېدل وو
ستا په سترګو به پوټېدامه
په هر ځوئ دې رسېدمه
ستا زما تر مېنځه کُله
څهٔ عجيبه شان رشته وه
دَ فکرونو او سوچونو
يو عجيبه سلسله وه
چې بې وخته اودهٔ نهٔ شې
چرته اوښے پاتې نهٔ شې
هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے
څو چې لوئے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم او تره
هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي
زما زړهٔ کښې وسوسې وي
زما دغه اندېښنې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښي ته روس ښه عاقل ځي
هسې نه چې نا قابل ځي

خو په سپینه ږیره زوئے هم
مور ته هسې ماشوم ښکاري

زویه خدائے دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچے پوئے شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بیا داسې وائي

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یواځې زه یم

خو مور اوس دنیا نه لاړه
رابه نه شي بیا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو د سر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنېږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ یم
ستړې اوښکې مې څڅېږي

ستا دَ یوُ ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزېږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

اِ زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شپه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په چپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا ډېر اِتبار کولو
ځکه نو هرخوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشرکش ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
تهٔ چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

که څهٔ تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان یُې تهٔ
تهٔ چې د پردې ډېر احترام کوې

تهٔ به د هر چا زړهٔ کښې او سیږې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کیږم نه
تهٔ خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لمو باندي راواوړی
پهٔ ننګو اوښکي خوړي شي

پهٔ ګوهوان باران باران شي
پهٔ خُولسه کښي مي راتوئ شي

د زړکي پهٔ غم ښادي کښي
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بڼي واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
ترمي ترمي راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما دَ زړهٔ غم پېټ دے ساتلے
دوئ بهٔ څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ پهٔ رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوې شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس پهٔ دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نهٔ کیسلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړه سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، توري خاورې وا ړوه
راشه زما خوا ته، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمنځه، د رقیب هره وخت کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ما ته د بیلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رښا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز د رنه لوګے شه ستا و عدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارې نهٔ مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کوونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای ستا په طمعه دي
ځان نه خبرنه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ مخ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

ستا د بابا کور په خپل هنر باندې دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دوئنو د بابا د سر شمله ئې ته
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ دښتیا قیمتي لال ئې ته

ته د پردی کور ئې مور دې هر وخت پریشانه وی
ته کهٔ پهٔ کودر ئې یا ولاړه په دیوال ئې ته

ځهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رســـول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال ئې ته

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کور کښې سودائی شمه
کړ حم به تهٔ کور کښې چې به لورې پهٔ خټو حال ئې ته

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړی
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه وم په پرېشانه یو زړګې وه په درزار

ځان سره بکیا وم هم کړل هم مې رېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

دېره اوږده شپه وه په هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لکه د کال به تېرېدله

زړګې مې په درزا شو څه کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکے وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته بې ځانه غوندې ومه
زه ئې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګے وه نا قرار
حیرانه ومه چې څنګه به زړګے شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پړقېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نژدې نژدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کړه چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کاردے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څۀ خبر يې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څۀ خبر يې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګويا نه
داوَره د جفا او د وفا قصّه له ما سته

زۀ هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زۀ هم يو آرزو او تمنّا د تا په شان لرم

ستا کۀ په زړګوټي مسيدلي پرهرونه دي
زما هم دا دي زړۀ باندې يو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غوښتنه نسړولي دي
ما هم انتظار کښې د پرعمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې د پرې شپې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تللې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تللې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېښې ماته کوړې دا دې بیا ورله راغلې یم

خوښت یې درا تللو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا توره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نزیر غونډې چېه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې راباندې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه سترې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لوستوماڼه غونډې ؤمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حېرانه غونډې ؤمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا يمه شمکوره

ستا په ليدو مې د زړه کلى خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جُدا یو د غماز زړګې به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

تهٔ ماله راشه چې د اغیار غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

مستان په دغه نهٔ پوهېږي
جانه ګیله دې په خدای کېږي

د مینې لار هسې نهٔ نیمه لار کېږي دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړیږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژارم سود مې نه شي
بېلتون مې اولي په زړه غشي

دا.بې لتا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنیا په ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غونډې مې اوښکې راڅڅیږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتـلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندې کیږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پښتې دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره ده چې تاوېږي
بس یو پښتې دے کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیری پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو پښتې دې کمیږي

پهٔ چا ښهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

پهٔ هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو پښتې دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار کړه.
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائ پهٔ دغه خوشحالیږي
بس یو پښتې دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رښتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکرې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکرې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، د استا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاري ، زړه دې د ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، د استا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، د استا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، د استا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست خپه له یې
دا غلې چیلې غوندې ، داسې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تورزنه زویه ، داسې خاموش ولې یې

جوړ په آرام باندې ، ته عادت شوے یې کنې
په دې ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د ښېښو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلے شې ته، بره ختلے شې ته
پاس د هوا له پړدو، لر بر وتلے شې ته

اوس ته آزادې شپړې، اوس ته خندا کولے شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولے شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولے شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولے شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
د پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خو نه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
اے د شاهین د پاره، د پرلوې توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آباده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُسته ترې راتاوُسته چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به دغم ډېره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن په زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتّان جوړ اوس ویښه لهٔ خوبه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لوُر د پښتون خور د پښتون مور يمه
دکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زهٔ د مينې ښکله خو دښمن د پاره اُور يمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور يمه

دا زما پښتون روکې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسېدلے دے
دا چې په عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بيا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا صحري خوځېږي نه
دے د همت توره ده په يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښې
دے د نور پرونې د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردي د مور عزت د خپلې مور عـــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د حجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګو وي دے
د حق سره ملګرے هم د خپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کارونه یې ښهٔ دي خو یو دا یې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ پخلا کیږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون روکي ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله روره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مرځاې د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر روره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې پاتې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کېږي
دین دنیا به دې ښه کېږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهٔ کړے

په نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبىٰ او کړه

دا به هلته پکار یږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کېږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادېږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کېږي نه

اې دا اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دی پخلا کېږي نه

ښکلې دې ممتاز نه زړګی صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هر ځائے کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن دېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئېل په مرګ به جدا کېږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو ښائسته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهشت دے
لالے مې خوا کښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي نخوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ یې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ یې

مال دولت خو د لاس خیرې دې ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ یې

محبت خو څوک په زور کولے نهٔ شي
دا خبره د رضا ده ته پوهٔ نهٔ یې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهٔ نهٔ یې

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا یې ته پوهٔ نهٔ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل دَ ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

څو یو کس دَ ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شيدا دے

کله ګل شوکتۍ له بوټي
وي د کبل لکه ډکي

کله پانې را شوکتۍ دے
هوا کښې الوزي دے

په مستۍ دا سې روان دے
لېونے د بيابان دے

ناګهانه دا سې غږ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څهٔ رنګې بد بخت يې
ګل شوکے د هرې لخته

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه يوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې

څهرې لا هغسې تازه دي

کیله نو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅو مه

زما قسمت نو ښـکارې
تو رو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نو نهٔ ښـکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روږدت غم دے
دا به څنګه زهٔ سر کومه

د ځان ژړا خو نهٔ کرم
دې چې ته خفه کېږم

تهٔ صبر خدايه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څهٔ روا يمه خدايه
چې د څهٔ طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نهٔ پوهېږم

د زړهٔ زور مې روبهٔ شو
نور طاقت به پېدا کومه
چاپېره ځان نه ګورم
په تيروکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه دره ورځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې ویدهٔ شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پر ښېښې یا غیچه به زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد وکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زړه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر يې نور په چا نه کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به يې په اور بل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خورې ځولۍ نه ځار شم مورې
ستا دُعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څهٔ خوارو لوئے کړے یم څهٔ وېلے نشم
د ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پېدا شوم نو په هېڅ نهٔ پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زهٔ

نهٔ به وې وینښه ولې زهٔ دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زهٔ ورو ورو ټپولم مورې

په زړو قربان به دې د بڼو منځ کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خواري څومره محنت دې ماسره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

موږ چې پوځ شو مه زلمی شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کیږي چې خفه شي پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شي پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلې نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللې نه شي

زه د مستان په پاکې غیږې دا سوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر یوې پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

دې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا په مه لاهو شومه اوس څهٔ به دا وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ څو رڼه تینده کونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډکه ئې
زهٔ څهٔ ته بېر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې ده هر چا نه زه پټوومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زه ئې زړه پورې لګوومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څه اوړګوومه

لا ئې مهربانه ته جدا مه شې له ما نه
دا ستا د راتلو لار به په ښو زه جارو کومه

تن را شه د زړه سره د هیچا نه مه کوه ویره
په طمعه د رتلو ناسته یم په زنه خال لګوومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هېڅ و په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وایې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مېنځه د نفرت لاړې توکلي
د هر څه به صفا شي خو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا دکړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوه په دنیا شم

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند لره خواري شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تياره لا نه وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زه خو خپل فکرونه نه کړم، تا پسې مې زړه خوږېږي
چې ته څه رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدای رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه ته نا راضه مه شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library